

Aan de Raadsleden van Gemeente Voorschoten,
Postbus 393
2250 AJ Voorschoten.

Voorschoten, 24 juni 2019.

Geachte Raadsleden,

Betreft Reactie van het College nav attenderingen aan de Raadsleden over uitvoering WMO

Vele burgers richten zich tav. verschillende onderwerpen aan hun gekozen vertegenwoordigers in de Raad. Zij gaan naar U toe als zij U willen attenderen op onregelmatigheden in onze Gemeente. Ook ik heb dat al verschillende keren gedaan over de wijze waarop Gemeente Voorschoten omgaat met de uitvoering van de WMO. Een groep kwetsbare en veelal oude burgers in onze Gemeente, veelal niet bij machte om voor haar/zijn rechten op te komen.

Tot mijn grote verbazing constateer ik dat U mijn gestelde vragen aan U de Raad, laat beantwoorden door de Burgemeester en Secretaris. Dat is zinloos in de beleving van de burger daar nu opnieuw onterechte antwoorden worden gegeven; juist daarom wendde de burger zich tot U.

Ik moet dan helaas als betrokken burger stellen dat het blijkbaar zinloos is, aan U mijn vertegenwoordigers, te informeren over misstanden!

In de bijlage treft U de reactie van de Burgemeester en Secretaris op een door mij ingestuurd artikel in de Volkskrant over de uitvoering van de WMO. In de bijlage treft U de reactie d.d. 22 mei 2019, van de Burgemeester. Gezien de pertinent onjuistheden daarin tav de werkelijke situatie van de uitvoering van de WMO door Gemeente Voorschoten, heb ik een reactie moeten schrijven dat hetgeen gesteld is, pertinent niet de feiten representeert!

Mijn (verkorte) reactie aan de Burgemeester:

N.a.v. een artikel uit de Volkskrant m.b.t. de uitvoering van de WMO Huishoudelijke hulp, heb ik die naar de Raad en U gericht. In Uw brief refereert U niet naar welk Volkskrant artikel!

*Met bovengenoemd brief nummer (zie bijlage) reageert U dat in Voorschoten de WMO volgens, in overeenstemming met de regels wordt uitgevoerd. Ik moet helaas opnieuw stellen dat Uw stelling op een vergissing berust. **U informeert de burger namens de Raad dus onjuist!***

Sinds uw aanstelling in 2017 heb ik al gedurende lange tijd deze aspecten aan U en de verantwoordelijke Wethouder N.Mol gerapporteerd; helaas de feiten zijn nog steeds dat Gemeente Voorschoten de WMO niet conform de regel & wetgeving noch jurisprudentie uitvoert. Dit wordt zelfs door ambtenaren van de afdeling WMO bevestigd!

1. U refereert naar de Kamer brief van 12 april 2019 zonder dat U die brief aan mij doet toekomen.

Ten eerste heeft de Kamer geen controlerende functie op een individuele Gemeente zoals Gemeente Voorschoten.

2. Geen uniform ondersteuningsplan: In tegenstelling tot hetgeen U stelt: Er wordt in Voorschoten geen uniform ondersteuningsplan gebruikt! Gemeente Voorschoten heeft tav. de uitvoering van de Thuiszorg contracten met meerdere partijen/ Thuiszorgorganisaties. Uw afdeling WMO heeft toegegeven dat elk gecontracteerde Thuiszorgorganisatie ieder een verschillend ondersteuningsplan hanteert. Hiermee

voldoet Voorschoten niet aan het criteria van transparantie. Naast dat dit leidt tot willekeur en rechtsongelijkheid. Een burger van Voorschoten is afhankelijk van welke Thuiszorgorganisatie zij is toegewezen/gekozen heeft, wat die wel of niet in haar ondersteunings plan heeft opgenomen, zonder inzicht te hebben in de verschillen tussen de gecontracteerde partijen.

3. KPMG-rapport: U stelt dat Voorschoten de uitspraken van de CRvB uit 2016 toepast. Gemeente Voorschoten past — in tegenstrijd tot wat U stelt- helemaal niet het zg. KPMG-rapport toe.
 - a. Nimmer heeft Voorschoten openbaarheid gegeven aan dit zg. KPMG-rapport met normtijden.
 - b. Gemeente Voorschoten hanteert helemaal geen uniforme normtijden voor elk te verrichte Thuiszorg werkzaamheid.
 - c. Naast dat uitspraken van de rechtbank 2018 (w.o. die van Gelderland) een bom onder het beleid waarop veel gemeenten het aantal uren voor huishoudelijke hulp baseren. Het onderliggende rapport van adviesbureau KPMG is door de rechter onderuitgehaald als 'niet deugdelijk'.

Indien U deze feiten afzet op ad 2., moet gesteld worden dat in Gemeente Voorschoten de uitvoering van de WMO helemaal niet conform de regels wordt uitgevoerd.

4. Vele keren heb ik U en de Raad erop geattendeerd dat alleen burgers die een Rechtszaak tegen de Gemeente Voorschoten tav de uitvoering van de WMO hebben gevoerd, bij een positieve uitspraak conform de regelgeving worden uitgevoerd. Ook dit heeft de Gemeente (onnodig) duizenden euro's gekost. Een voorbeeld van hetgeen in het Volkskrant artikel werd betoogd.

Aan de Burgemeester heb ik een verslag van een hoorzitting bij de onafhankelijke BezwaarCommissie van Voorschoten, overgelegd. Daarin bevestigt een senior WMO jurist dat alleen burgers die een rechtszaak tegen de Gemeente hebben gewonnen, volgens de wet worden behandeld.

In tegenstrijd tot wat de Burgemeester in haar brief stelt: Uw Gemeentelijk apparaat voert dus helemaal niet volgens, in overeenstemming met de WMO wet en regelgeving de WMO 2015 noch 2017 uit!

En zoals het Volkskrant artikel ook beschreef; de Gemeenten — onnodig - veel geld kost. Door na te laten Regel & Wetgeving na te leven en tijdig te reageren op verzoek tot beslissing en aanvraag van Burgers te honoreren.

5. Zeer veel jaren heb ik U, en de Gemeente geattendeerd op de Privacy schending van uw burgers door de gecontracteerde Thuiszorgorganisaties.

Aftekenlijsten met NAW-gegevens van alle cliënten die een Thuiszorg hulp in een week heeft worden openbaar verspreid. Dit is in strijd met de Privacywet! Uw bent daar veelvuldig op geattendeerd; In 2017 heeft de Geschillen Commissie van Thuiszorgorganisatie SWZ dat bevestigd. Gevolg: SWZ zegt het contract met Gemeente Voorschoten op; Gemeente Voorschoten gaat niet in verweer en doet niets! Van SWZ Thuiszorg Burgers in Wassenaar, die door dezelfde Werkorganisatie bediend worden, wordt de Privacy geschonden omdat u niet ingrijpt!

In 2018 gebeurt exact hetzelfde met Thuiszorgorganisatie ATZB. De Gemeente doet niets! Voordat ik iets stel; informeer ik mij Met een WOB-aanvraag heb ik inzage in de contracten gekregen; ook hieruit blijkt dat afdeling WMO niets onderneemt om de privacy en veiligheid van haar kwetsbare burgers te garanderen! Is er enige controle op de uitvoering van de contracten die de Gemeente aangaat?

Ook merk ik op dat de Gemeente onnodig veel geld kwijt is aan overschrijding van wettelijk vastgestelde termijnen voor het reageren op een aanvraag of beslissing van de burger. De Dwangsom procedure is ingesteld

om de Gemeente tijdig te laten reageren op een beslissing of aanvraag van de burger Ook de Wethouders hebben, zich tav WMO en de Privacy bij het ingevoerde afvalbeleid aan gestelde termijnen te houden!

Concluderend stel ik dat wat de Burgemeester in haar brief van 27 mei 2019 stelt, als beantwoording voor mijn signaleerde zaken aan U, mijn vertegenwoordigers, helaas opnieuw niet de feiten representeren. IJ laat de burger dus namens de Raad onjuist informeren!

Is dat de rol van een Gemeente Raad?

Ter Informatie doe ik U in de bijlage een rapport "WMO 2015, vierjaar later" van Hoogleraar Martin Buijsen toekomen (zie bijlage; 2 blz.). Ook daarin wordt terecht opgemerkt "WMO 2015 betreft mensenrechten!" en "de bandbreedte voor beleidsverschillen niet onbegrensd is".

Ook dat geldt voor Gemeente Voorschoten!

Ook aan U de Raad vraag ik; hoe gaat U er op toezien dat door burger aan U, gesignaleerde onregelmatigheden in onze Gemeente nu wel door het College goed wordt opgepakt??

Dat zou de waarde en geloofwaardigheid van U de Raad zeker doen verhogen!

■■■■■

Gemeente Voorschoten

Mevrouw [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Datum 22 mei 2019

Datum verzending VERZONDEN

Uw kenmerk

Behandelaar

27 MFI

Ons zaaknummer

Z/19/31022/137098

Bijlage

Onderwerp

Publicatie Volkskrant

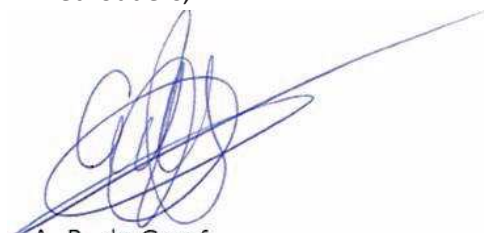
Geachte mevrouw [REDACTED]

Naar aanleiding van de publicatie in de Volkskrant met betrekking tot de bezuinigingen in de huishoudelijke hulp heeft u de raad een brief gestuurd.

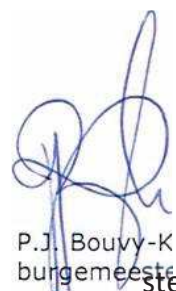
In uw brief geeft u aan dat de gemeente Voorschoten volgens u niet handelt naar de jurisprudentie en regelgeving ten aanzien van de WMO. Als college herkennen wij ons hier niet in. Naar aanleiding van de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep uit 2016 zijn aanpassing gedaan. Zo maakt het ondersteuningsplan onderdeel uit van de beschikking.

De laatste kamer brief dd. 12 april 2019 van de minister sluit aan bij hoe wij het als gemeente hebben ingericht.

Met vriendelijke groet, het college van burgemeester en wethouders,

A. R. de Graaf
gemeentesecretaris

A. R. de P.J. Bouvy-K
burgemeester

Graaf, -Koene,

De WMO 2015: vier jaar later

06-06-2019

Hoogleraar Martin Buijsen wmo-2015

• awbz

Share Twitter google_plus Facebook LinkedIn

Onlangs onderzocht Platform voor onderzoeksjournalistiek Investico samen met De Goene Amsterdammer, dagblad Trouw en radioprogramma Argos wat er terecht gekomen is van de beloften die gedaan zijn met de Wet maatschappelijke ondersteuning. Onder deze WMO 2015 vatten onder meer huishoudelijke hulp, hulpmiddelen zoals rolstoelen, begeleiding bij de dagbesteding, woningaanpassingen en vervoer. De uitvoering van de wet werd op 1 januari 2015 in handen van de gemeenten gelegd. De lokale overheid staat dicht bij de burger, zo was de gedachte, waardoor deze betere zorg zou kunnen leveren. Ook werden de gemeenten geacht maatwerk te leveren en de zelfredzaamheid te bevorderen, waardoor mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Hiermee zou de zorg beter, efficiënter en goedkoper worden. Sinds die datum zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de ondersteuning van ruim één miljoen ouderen en mensen met een beperking of chronische ziekte.

De resultaten van het onderzoek liegen er niet om. Volgens de journalisten blijken er grote verschillen te zijn ontstaan in de uitvoering van de wet, omdat elke gemeente het beleid zelf bepaalt. Dat leidt tot willekeur, rechtsongelijkheid en chaos. Terwijl maatwerk wordt beoogd, is onrecht nogal eens het resultaat. Of burgers wel of geen gepaste zorg krijgen, is volgens de journalisten afhankelijk geworden van hun postcode.

De WMO 2015 kan niet los gezien worden van de problemen die waren ontstaan met de oude Algemene Wet Bijzondere Ziektekostenverzekeringen (AWBZ). Deze wet, die voorzag in een verplichte verzekering tegen de kosten van onverzekerbare medische risico's en langdurige zorg, was veel te duur geworden. Besloten werd daarom om deze wet terug te brengen tot een wet voor verpleeghuiszorg (Wet langdurige zorg) en het overige door middel van de Zorgverzekeringswet en de WMO 2015 onder te brengen bij de zorgverzekeraars (wijkverpleging) en de gemeenten.

Sinds de invoering van de wet blijken

- er 6.861 rechtszaken te zijn gevoerd, waarvan er 1.570 zijn uitgevochten tot aan de hoogste rechter, de Centrale Raad van Beroep. Deze explosie aan rechtspraak laat zich eenvoudig verklaren. Om te beginnen moesten de gemeenten de nieuwe wet uitvoeren met aanzienlijk minder middelen dan waarover de zorgkantoren ten tijde van de AWBZ hadden beschikt.
- In de tweede plaats beschikten de gemeenten niet over voldoende expertise voor het vervullen van de nieuwe taken. Om die reden waren in de aanloop naar de inwerkingtreding van de WMO 2015 in 2007 reeds talloze procedures voor de aanbesteding van huishoudelijke hulp spaak gelopen, waardoor de voorzieningenrechter ten slotte uitkomst moest bieden.
- Ten derde is in de WMO 2015 gekozen voor een beslisprocedure voor de Colleges van B&W die in het bestuursrecht ongebruikelijk is. En misschien is het zo dat het hele idee van maatwerk eisen stelt aan de kwaliteit van besluitvorming die voorbij de mogelijkheden reiken van de ambtelijke apparaten van veel gemeenten.

- Ten slotte zijn in een klein en dichtbevolkt land als Nederland verschillen snel zichtbaar. Hoewel voor het uitgangspunt van de Wmo 2015 om maatschappelijke ondersteuning tot voorop, verp van gemeentelijke beleidsvorm te maken veel te zeggen valt, zijn verschillen in behandeling als gevolg van verschillen in beleid onvermijdelijk. En juist waar het de zorg voor kwetsbare mensen betreft, kunnen die verschillen als pijnlijk worden ervaren. Dat het besluit tot het niet verstrekken van een scootmobiel aan een inwoner van de gemeente Rotterdam door die bewoner als zuur ervaren wordt als hij waarneemt dat een straat verderop een even weinig mobiele inwoner van Capelle aan den IJssel een dergelijk hulpmiddel wél van gemeentewege verstrekt krijgt, laat zich raden. Dat de gemeenteraad van Rotterdam nu eenmaal andere beleidskeuzes heeft gemaakt, is niet iets waaraan hij een boodschap heeft. Bovendien is het maar de vraag of dit argument werkelijk hout snijdt waar de feitelijke beleidsvorming in handen is gelegd van gemeentelijke samenwerkingsverbanden. Reeds ten tijde van de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel Wmo 2015 voorzag de Raad voor de rechtspraak dat de wet tot veel procedures zou leiden.

Uiteindelijk betreft de Wmo 2015 **mensenrechten**. Dat wordt nogal eens vergeten. Helaas heeft de wetgever wederom verzuimd zich te laten leiden door de verplichtingen die Nederland heeft als partij bij verdragen als het **International verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (Ivescr)** en het **herziene Europees Sociaal handvest (ESH)**. Die verdragen laten in het midden op welk niveau een verdragspartij zorg en maatschappelijke ondersteuning organiseert. Ook staan die verdragen hervormingen en bezuinigingen op die terreinen in beginsel niet in de weg. Maar progressieve verwerkelijking van de betrokken sociale grondrechten wordt wél vereist en of daarvan sinds 1 januari 2015 gesproken kan worden is zeer de vraag. En hadden de indieners van het wetsvoorstel nota genomen van de uitspraak van het Europees Comité voor Sociale Rechten in de zaak van de Finse mantelzorgers (The Central Association of Carers in Finland v. Finland, Complaint No. 70/2011), reeds gedaan in 2011, dan zouden zij bovendien geweten hebben dat de bandbreedte voor beleidsverschillen niet onbegrensd is.